

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Danıştay 5. Dairesi'nin 20.12.1993 günlü, 1993/6072 esas sayılı başvuru kararındaki gerekçe aynen şöyledir:

"1993 Malî Yılı Bütçe Kanununun 57/2. maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak Maliye Bakanlığı'na çıkarılan ve kamu konutlarının yakıtlarının konutta oturanlar tarafından tedariki ve bedellerinin konutta oturanlarca karşılanması esasını da getiren 182 sıra nolu Millî Emlak Genel Tebliğinin, kamu konutlarının yakıt giderlerinin ödenmesine ilişkin kısmının iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemiyle dava açılmış ise de, 1993 Malî Yılı Bütçe Kanunu'nun verdiği yetkiye dayanılarak çıkarılan ve 15.9.1993 tarihinden itibaren 1993 Malî Yılı sonuna kadar uygulanacak olan 182 sıra nolu Millî Emlak Genel Tebliğine göre 1993 Malî Yılına ilişkin son ödeme 15.12.1993 tarihinde yapılmış olup, ortada telafisi güç veya imkansız zarar bulunmamaktadır. Bu durumda uyuşmazlığın niteliğine ve davanın durumuna göre olayda 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinin 2. fıkrasının sayılan koşullar gerçekleşmemiş olduğundan yürütmenin durdurulması isteminin reddine, 20.12.1993 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Sarız Cumhuriyet Savcısı Ali Özdeş tarafından 177 sıra nolu Millî Emlak Genel Tebliğine ek olarak çıkarılan 182 sıra nolu Millî Emlak Genel Tebliğinin Kamu konutlarının yakıt giderlerine ilişkin kısmının iptali istemiyle Maliye Bakanlığı'na karşı açılan davaya ait dosya incelenerek gereği düşünüldü:

2946 sayılı Kamu Konutları Kanunu'nun "İşletme, bakım ve onarım" başlıklı 6. maddesinde:

Kamu konutlarının işletme, bakım ve onarım giderleri aşağıda belirtilen esaslar dahilinde karşılanır:

a) Kurum veya kuruluşlar tarafından karşılanacak giderler:

(1) Özel tahsisli konutların demirbaş eşya ve mefruşat giderleri, ısınma giderleri, aydınlatma, su, gaz ve benzeri giderleri ile diğer konutlardan 634 sayılı kat Mülkiyeti Kanununa tabi olmayan kaloriferli konutların ısınma giderleri.

(2) Yönetmelikte belirlenecek bakım ve onarım giderleri.

(3) Görev tahsisli konutlardan yönetmelikte ayrıca belirlenecek makam ve rütbe sahiplerine tahsis edilen konutların; demirbaş eşya ve mefruşat giderleri ve bu konutların aydınlatma, su, gaz ve benzeri giderlerinin yüzymetrekareye tekabül edenden fazlası.

Eşyalı olarak tahsis edilecek konutlarda bulundurulacak demirbaş eşya ve mefruşatın neler olması gerektiği ve bunların kullanım sürelerine ilişkin hususlar; personelin temsil ve görev özelliği ile konutların ihtiyaç ve şartları gözönünde bulundurularak, yönetmelikle düzenlenir.

Bu giderler için kurum veya kuruluşların bütçelerine yeterli ödenek konulur.

b) Tahsis edilenler tarafından karşılanacak giderler:

(1) Kalorifersiz konutlar ile 634 sayılı Kat Mülkiyeti Kanununa tabi olan kaloriferli konutların ısınma giderleri.

(2) Küçük bakım ve onarım giderleri ile kötü kullanımdan dolayı meydana gelen zarar ve ziyanlar.

(3) Ortak kullanım dahil aydınlatma, su, gaz, otomat ve benzeri giderler.

(4) Müşterek hizmet ve ihtiyaçların karşılanması için gerekli olan diğer giderler.

Konut blok veya gruplarının müşterek hizmet ve giderleriyle ilgili yönetimi, konut tahsis edilenlerce aralarından seçilecek yöneticiler tarafından yönetmelikte belirlenecek esaslara göre yürütülür.

c) Kurum ve kuruluşlarca ısınma giderlerinin karşılanması:

(1) Konutların yakıt ihtiyacı; farklı iklim karakteri gösteren bölgelere ve kullanılan yakıt cinsine göre yönetmelikte belirlenecek bir metrekareye düşen senelik yakıt miktarının, konutların brüt inşaat alanı ile çarpımı suretiyle tesbit olunur.

(2) Tespit olunan ihtiyaç miktarı kadar yakıt, kurum ve kuruluşları tarafından temin ve tedarik edilerek, aylık veya mevsimlik kontenjanlar halinde verilir. Gereğinden fazla yakılmasından dolayı ihtiyaç duyulan yakıt, konutlarda oturanlarca karşılanır.

(3) Yakıt ihtiyacının tesbiti, ödenek tahsisine yetkili makamlara istegin yapılma şekil ve şartları, ödenek tahsisi, yakıtın temin, tedarik ve dağıtımı ile bu işlemleri yapmakla görevlendirilen birim ve elemanların görev ve sorumlulukları yönetmelikte düzenlenir." hükmü yer almıştır.

29.12.1992 günlü, 21450 Mükerrer sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak 1.1.1993 tarihinde yürürlüğe giren 25.12.1992 günlü ve 3859 sayılı 1993 Mali Yılı Bütçe Kanununun "Kamu Konutları" başlıklı 57. maddesinde, "9 Kasım 1983 tarih ve 2946 sayılı Kamu Konutları Kanununun 5. maddesinin 1, 2 ve 4. fıkraları ile 6. maddesi 1993 Mali Yılında uygulanmaz.

Yurt içindeki kamu konutlarından 1993 yılından beher metrekare için kerpiç, ahşap, bağdadi ve benzerlerinde (1.000).- TL; kalorifersiz konutlarda (1.500).- TL; kaloriferlilerde ise (2.000).- TL. kira alınır.

Kamu konutlarının yakıt ve işletme giderleri ile bakım ve onarım giderlerinin karşılanması ile ilgili esas ve usuller Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nca belirlenir." hükmüne yer verilmiştir.

Bu hükmün verdiği yetkiye dayanılarak Maliye Bakanlığı'nca çıkarılan 25.1.1993 günlü, 177 sıra nolu Milli Emlak Genel Tebliğinde tamamı kurum ve kuruluşlara ait veya kiralanmış konutların yakıt giderlerinin idarelerce karşılanması esası benimsenmiş iken anılan tebliğe ek olarak ve yine 1993 Mali Yılı Bütçe Kanununun 57. maddesinin verdiği yetkiye dayanılarak çıkarılan ve bu davanın konusunu oluşturan 182 sıra nolu Milli Emlak Genel Tebliğinde ise kamu konutlarının yakıtlarının konutta oturanlar tarafından tedariki ve

Esas Sayısı : 1994/3

Karar Sayısı : 1994/69

bedellerinin konutta oturanlarca karşılanması esas getirilmiş; böylece 1993 Mali Yılı Bütçe Kanununun 57. maddesi ile, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanununun 6. maddesi 1993 yılında uygulanamaz duruma düşürülmüştür.

Oysa Anayasa'nın 161. maddesinin son fıkrası "Bütçe Kanununa bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz." kuralını taşımakta olup; Anayasa Mahkemesi'nin pekçok kararında, örneğin 10 Ocak 1992 günlü, 21107 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 27.11.1991 günlü, E:1991/37, K:1991/44 sayılı kararında da vurgulandığı üzere "bütçe ile ilgili hükümler" deyimini mali nitelikte kurallar anlamında değil, bütçenin uygulanmasını kolaylaştırıcı, kanun konusu bir kuralı içermemek koşulu ile ancak açıklayıcı nitelikte hükümler olarak algılamak gerekmektedir.

1993 Mali Yılı Bütçe Kanununun 57. maddesi ise, içerdiği hükümle, 2946 sayılı Kamu Konutları Kanununun 5. maddesinin 1., 2. ve 4. fıkraları ile bakılan davayla ilgili 6. maddesini 1993 Mali Yılında uygulanamaz duruma düşürdüğünden Anayasa'nın 161. maddesinin son fıkrasına aykırı görülmüştür.

Açıklanan nedenle ve bir davaya bakmakta olan mahkemenin uygulanacak bir kanun veya Kanun Hükmünde Kararnamenin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi durumunda gerekçeli kararı ile Anayasa Mahkemesi'ne başvurusu gerektiğini düzenleyen 2949 sayılı Yasa'nın 28. maddesinin 1. fıkrası gereğince 1993 Mali Yılı Bütçe Kanununun 57. maddesinin iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına, dosyada bulunan ilgili belgelerin onaylı birer örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilmesine, Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda vereceği karara kadar davanın geri bırakılmasına, 20.12.1993 tarihinde oybirliği ile karar verildi."

"